

Όσ. Γεράσιμος: Ο μεγάλος ασκητής της Κεφαλληνίας

/ [Πεμπτουσία](#)

Όσιος Γεράσιμος ο Νέος (20 Οκτωβρίου)

Ο όσιος πατήρ ημών Γεράσιμος γεννήθηκε το 1509 στο χωριό Τρίκαλα της Κορινθίας, στην Πελοπόννησο. Οι ευλαβείς γονείς του, Δημήτριος και Καλή, προέρχονταν από την επιφανή οικογένεια των Νοταράδων και από μικρό τον παρέδωσαν στη μάθηση των ιερών γραμμάτων, όπου διέπρεψε. Νέος, εγκατέλειψε τη γενέτειρά του και πήγε στη Ζάκυνθο. Από εκεί διέτρεξε όλη την Ελλάδα. Από τη Θεσσαλία κατευθύνθηκε προς τη Μαύρη Θάλασσα, την Κωνσταντινούπολη, την Προποντίδα και τη Χαλκηδόνα. Όπου πήγαινε, έψαχνε να βρει ανθρώπους οι οποίοι είχαν φθάσει στην τελειότητα της αρετής διάγοντας ασκητικό και ισάγγελο βίο για να του διδάξουν την τέχνη των τεχνών και την επιστήμη των επιστημών.

Έφθασε τέλος στο Άγιον Όρος, όπου ως φιλόπonos μέλισσα ρουφούσε το νέκταρ

από τα διάφορα άνθη αρετής που παρατηρούσε στους ασκητές, για να φτιάξει μέσα του το μέλι της καθαρότητας της καρδιάς. Ο όσιος Γεράσιμος παρέμεινε για ικανό διάστημα στον Άθω διδασκόμενος από τους θεράποντες της Κυρίας ημών Δεσποίνης Θεοτόκου. Έλαβε το μεγάλο αγγελικό Σχήμα και με ζήλο πολύ εφάρμοζε όλες τις αρετές του μοναχικού βίου: τη συνεχή νηστεία, τις ολονύχτιες αγρυπνίες, τα δάκρυα, την ανύψωση του νου προς τον Θεό μέσα στην απόλυτη ησυχία και την καθαρότητα της καρδιάς. Μετά από μερικά χρόνια έφυγε από το Άγιον Όρος και ξεκίνησε ένα προσκύνημα στους Αγίους Τόπους.

Στα Ιεροσόλυμα, ο πατριάρχης Γερμανός Α΄ (1537-1579) τον χειροτόνησε διαδοχικά υποδιάκονο, διάκονο και πρεσβύτερο. Επί ένα έτος υπηρέτησε στον Πανάγιο Τάφο και κατόπιν το Πατριαρχείο επί δώδεκα έτη χωρίς καθόλου να εγκαταλείψει τους ασκητικούς αγώνες. Πήγε κάποτε στην έρημο του Ιορδάνη όπου πέρασε σαράντα ημέρες νηστεύοντας και προσευχόμενος, κατά μίμησιν του Κυρίου (Ματθ. 4, 1 κ. έ.). Μετά γύ-ρισε στο Πατριαρχείο συνεχίζοντας τη διακονία του.

Κατόπιν έφυγε από τα Ιεροσόλυμα και ξανάρχισε τις προσκυνηματικές περιοδείες. Έμεινε για κάποιο διάστημα στο Σινά, έπειτα πήγε στην Αλεξάνδρεια και διέτρεξε όλη την Αίγυπτο. Στη συνέχεια στην Αντιόχεια και στη Δαμασκό, και από εκεί έφυγε για την Κρήτη και έφτασε τέλος στη Ζάκυνθο, όπου εγκαταβίωσε επί πέντε έτη σ' ένα σπήλαιο μακριά απ' όλους, τρεφόμενος μόνο με χόρτα, δίχως ψωμί και αλάτι. Όσο καλά κι αν κρυβόταν, δεν άργησαν να τον ανακαλύψουν οι ευλαβείς πιστοί, και σύντομα προσέτρεχαν πολυάριθμοι για να πάρουν την ευλογία του και τη συμβουλή του. Η φωνή όμως των αγίων Πατέρων τον προειδοποιούσε ότι για τον μονάχο τίποτε δεν είναι τόσο φθοροποιό όσο ο έπαινος και η φήμη των ανθρώπων, και έφυγε από τη Ζάκυνθο για να εγκαταβιώσει σ' ένα μικρό σπήλαιο στην Κεφαλληνία, όπου έμεινε περίπου έξι έτη.

Καθώς όμως είναι αδύνατον λύχνος αναμμένος να μείνει κρυφός, κι εκεί ακόμη οι πιστοί δεν άργησαν να ανακαλύψουν την αρετή του αγίου και δεν τον άφηναν να χαρεί τη νοερά συνομιλία με τον Θεό. Τέλος, η θεία Πρό-νοια τον οδήγησε στα Ομαλά, μια απομακρυσμένη περιοχή του νη-σιού, όπου υπήρχε ναύδριο και μια θαυματουργή εικόνα της Θεοτό-κου. Εγκαταστάθηκε εκεί και καλλιεργούσε ένα μικρό κτήμα αγωνιζόμενος κατά των παγίδων του διαβόλου. Μετά από καιρό, ενώ η φήμη του είχε απλωθεί ξανά στην περιοχή, πληροφορήθηκε στην προσευχή του ότι ήταν θέλημα Κυρίου να δεχθεί μαθητές.

Σύντομα είκοσι πέντε νεάνιδες παρουσιάσθηκαν για να υποταγούν στην πνευ-ματική του καθοδήγηση και το ναύδριο μεταμορφώθηκε σε μονή. Δέ-χθηκε ο άγιος να απαρνηθεί την ησυχία για να μεταδώσει στα πνευ-ματικά του τέκνα την πνευματική εμπειρία την οποία αφθόνως του είχε χαρίσει ο Κύριος. Η μονή

ονομάσθηκε Νέα Ιερουσαλήμ και φαι-νόταν να κατοικείται από αγγέλους εν σώματι.

Πλήρης ήμερων, ο όσιος Γεράσιμος προείδε την ημέρα της εκδημίας του και κάλεσε γύρω του τα πνευματικά του τέκνα για να τους μεταδώσει τις τελευταίες του εντολές. Κατόπιν τα ευλόγησε και με χαρά παρέδωσε την ψυχή του στον Κύριο στις 15 Αύγουστου 1579. Καθώς η ημερομηνία αυτή συμπίπτει με την Κοίμηση της Θεοτόκου, τιμούμε τη μνήμη του στις 20 Οκτωβρίου, ημερομηνία ανακομιδής του λειψάνου του. Το τίμιο σκήνωμα παραμένει μέχρι σήμερα άφθορο, ωσάν ο άγιος να κοιμάται. Αναδίδει ουράνια ευωδία και επιτελεί πλη-θώρα θαυμάτων. Ο όσιος Γεράσιμος κατέστη προστάτης της Κε-φαλληνίας και πλήρης παρρησίας μεσιτεύει μέχρι σήμερα υπέρ της νήσου προς τον Θεό. Ιδιαιτέρως αξιοσημείωτη είναι η δύναμή του να εκβάλλει τα ακάθαρτα πνεύματα από τους δαιμονισμένους που φέρ-νουν απ' όλα τα μέρη στο τίμιό του σκήνωμα. Επιπλέον, χάρη στην προστασία του, η ορθόδοξη πίστη στην Κεφαλληνία έμεινε αλώβητη κατά τη μακρά περίοδο της ιταλοκρατίας.

(Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας, Οκτώβριος, εκδ. Ίνδικτος, σ. 237-239).